



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 6. marts 2025
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jakob Laudrup
Sagsnr.: 2025-00695
Dok.: 3583119

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om, at forsvars- og familieretsadvokater skal omfattes af straffelovens § 119 (B 54)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om, at forsvars- og familieretsadvokater skal omfattes af straffelovens § 119 (B 54), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. januar 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om, at forsvars- og familieretsadvokater skal omfattes af straffelovens § 119 (B 54):

”Vil ministeren redegøre for, om beskikkede advokater kan være omfattet af straffelovens § 119, jf. at personer, som udfører et hverv for det offentlige, også kan være omfattet?”

Svar:

1. Det fremgår af straffelovens § 119, stk. 1, 1. pkt., at den, som øver vold, truer med at øve vold eller offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter trussel om vold mod nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, straffes med bøde eller fængsel indtil 8 år.

Formålet med straffelovens § 119 er at yde personer i offentlig tjeneste eller hverv et særligt strafferetligt værn mod bl.a. vold eller trusler om vold i forbindelse med tjenesten. Baggrunden for den særlige beskyttelse er bl.a., at personer, der optræder som repræsentanter for offentlige myndigheder, er særligt udsatte for angreb i kraft af deres arbejde, og at de derfor har behov for en ekstra beskyttelse, så de uhindret kan udføre deres opgaver, jf. bl.a. Rigsdagstidende 1924-25, tillæg A, spalte 3338.

Den beskyttede personkreds i straffelovens § 119 omfatter bl.a. polititjenestemænd, anklagere, dommere, ansatte ved afsonings- og behandlingsinstitutioner (f.eks. fængselsfunktionærer, faglærere, sundhedspersonale og pædagoger), ansatte ved kommunale institutioner (f.eks. lærere, socialrådgivere, sagsbehandlere og ansatte ved skoler og fritids- og plejehjem), ansatte i den offentlige befordring (f.eks. togpersonale og buschauffører), sundhedspersonale ansat i offentlige institutioner (f.eks. læger, sygeplejersker og social- og sundhedsassistenter og -hjælpere), kommunale parkeringsvagter og politikere, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 73 som fremsat, side 10.

Det følger desuden af de omtalte forarbejder, at den beskyttede personkreds omfatter ansatte i private virksomheder, der efter aftale udfører opgaver på det offentliges vegne, herunder bl.a. buschauffører, der er ansat ved et privat

busselskab, jf. Østre Landsrets dom af 9. april 2002 (gengivet i UfR 2002, side 1644). Flertallet i Østre Landsret udtalte bl.a.:

”Forurettedes funktion som buschauffør på linje 28 findes reelt at måtte sidestilles med udførelsen af arbejdet som buschauffør på en buslinje, hvor buschaufføren er offentligt ansat. Selve den omstændighed, at forurettede er privat ansat, findes i det foreliggende tilfælde, hvor busdriften udøves på det offentlige vegne, og hvor forurettedes funktion således må sidestilles med udførelsen af offentlig tjeneste, ikke at kunne medføre, at forurettede ikke er omfattet af de samme beskyttelseshensyn, der ligger bag formålet med straffelovens § 119, stk. 1.”

Det følger endvidere af de omtalte forarbejder, at den beskyttede personkreds omfatter ansatte ved selvejende institutioner, der drives for offentlige midler, jf. Vestre Landsrets dom af 23. april 2008 (gengivet i TfK 2008, side 526).

Herudover følger det af Vestre Landsrets dom af 23. februar 2021 (gengivet i TfK 2021, side 482/2), at en beskikket værge kan være omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. I sagen blev en tiltalt dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved med trussel om vold at have overfaldet en person, der af retten var beskikket som værge til at varetage økonomiske forhold for den tiltalte. Landsretten udtalte bl.a.:

”Henset til, at F er beskikket som økonomisk værge for tiltalte, og at truslen er fremsat i anledning af hans hverv som værge, finder landsretten, at forholdet korrekt er henført under straffelovens § 119, stk. 1.”

Det fremgår af byrettens præmisser, at der var tale om en værge, som var optaget på Familieretshusets liste over faste værger, og at værgen bortset fra værgemålet ikke havde nogen tilknytning til den tiltalte.

2. Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke et tilstrækkeligt klart hjemmelsmæssigt grundlag for at pålægge en person straf efter straffelovens § 119 for en handling begået mod en beskikket forsvars- eller familieretsadvokat. Det skyldes navnlig, at en beskikket forsvars- eller familieretsadvokat er en privat erhvervsdrivende, der repræsenterer sin klient og varetager dennes interesser og således ikke kan anses for at udføre offentlig tjeneste eller hverv.

Det bemærkes, at Rigsadvokaten har oplyst, at anklagemyndigheden i praksis ikke ville rejse tiltale efter straffelovens § 119 i sager om beskikkede forsvars- og familieretsadvokater.